

6.4.5

47a (שאינן שמחה לפניו) → 48a (א"ר יוחנן אומרים זמן בשמיני של חג)

1	ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: במדבר ט, יח
2	ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם: במדבר ט, לג
3	ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: במדבר ט, לה
4	ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר ה' אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: דברים טז, ז
5	ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה: דברים טז, ח
6	ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי ה' והנחתו לפני ה' אלהיך והשתחוית לפני ה' אלהיך: דברים טז, י
7	ולקח הפהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח ה' אלהיך: דברים טז, ז
8	ידיו תביאנה את אשוי יקנוק את החלב על החזה וביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני ה': ויקרא ז, ל
9	שבעת ימים תחג לה' אלהיך במקום אשר יבחר ה' כי יברכה ה' אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אד שמח: דברים טז, ט

- I. שביעי של פסח on זמן (no) vs. שמ"ע on זמן re: ruling of ר' יוחנן
- a. Proof (ר' חמא בר חנינא OR ר' לוי בר חמא) is distinct from days beforehand in 3 ways:
 - i. distinct: לולב, סוכה
 1. note: according to יהודה ר' (ahead, ט, משנה) was all 8 days – only 2 differences
 - b. challenge: אכילת מצה חובה is also distinct from days beforehand – no
 - i. answer1: that is only distinct from the first night, not the days; שמ"ע is distinct from days before
 - ii. answer2: distinct from 1st day (לפני פניו) distinct from 1st day
 - iii. Answers 3-5 (ר"פ and ר"נ): wording in כט במדבר different from 7 days (vv. 1-3)
 - c. Proposed support: dispute whether ר' יהודה חכמים are mutually interdependent (מעכבין זא"ז)
 - i. not יהודה ד'. מעכב כד. יהודה
 - ii. all of them diminish on 8th day (lambs: 14→7; rams: 2→1)
 1. שיר ברכה ולינה יהודה 8th is a רגל of its own; just as 7 days have ברכה ושיר, קרבן, שיר, ברכה ולינה
 - a. Similarly: 8th has its own
 - i. Assumption: "ברכה" refers to שהחיינו
 - ii. Rejection: refers to תפילה וברכת המזון (reference to day in יעלה ויבוא)
 - iii. Support: there is no זמן each of the 7 days – just on the 1st day
 1. Block: if he didn't say it on 1st day, says it later – through 7 days
 2. Challenge: require כוס
 3. Note: this may support ר"נ – may be said even בשוק (w/o כוס)
 4. Argument: we don't use a כוס each day
 - a. Block: could mean – if he had a כוס...
- II. Tangential discussion: Clarifying ר' יהודה's position on the requirement of לינה on שמ"ע
- a. Challenge: ברייתא – ר' יהודה argues that there is no obligation of לינה for שני פסח
 - i. Source: vv. 4-5 (v. 4 is source for לינה; conditioned on v. 5 – only when there is ששה מצות)
 - ii. Assumption: this applies as well to שמ"ע
 1. Rejection: applies only to פסח שני – contrasted with פסח ראשון (the context of vv. 4-5)
 2. Support: require ביכורים – ביכורים ב:ד. שיר, תנופה ולינה
 - a. And: ר' יהודה is the author of the position that ביכורים require תנופה (from v. 6)
 - b. Block: perhaps it is ראב"י, who infers from מידך: ידיו (vv. 7-8) require ביכורים תנופה
 - b. Conclusion: of discussion re: זמן בשמיני של חג
 - הלכה – (ר' ששת) זמן ז"נ: we recite זמן ז"נ
 1. Support: ברייתא – שמ"ע is an independent רגל for פז"ר קש"ב
 - a. And: the ז stands for זמן
- III. משנה חו (picking up from א משנה) – both apply all 8 days
- a. Teaching: we are obligated to recite הלל, rejoice and honor the last day just as we do the first 7
 - b. Source: v. 9 – אך שמח extends to last night (night after end of סוכות)
 - i. Challenge: perhaps it extends backwards to first night?
 - ii. Answer: the word אך divides – and we incline towards extending it last night
 1. Reason: there is שמחה beforehand; as opposed to first night (אינן שמחה לפניו)